Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

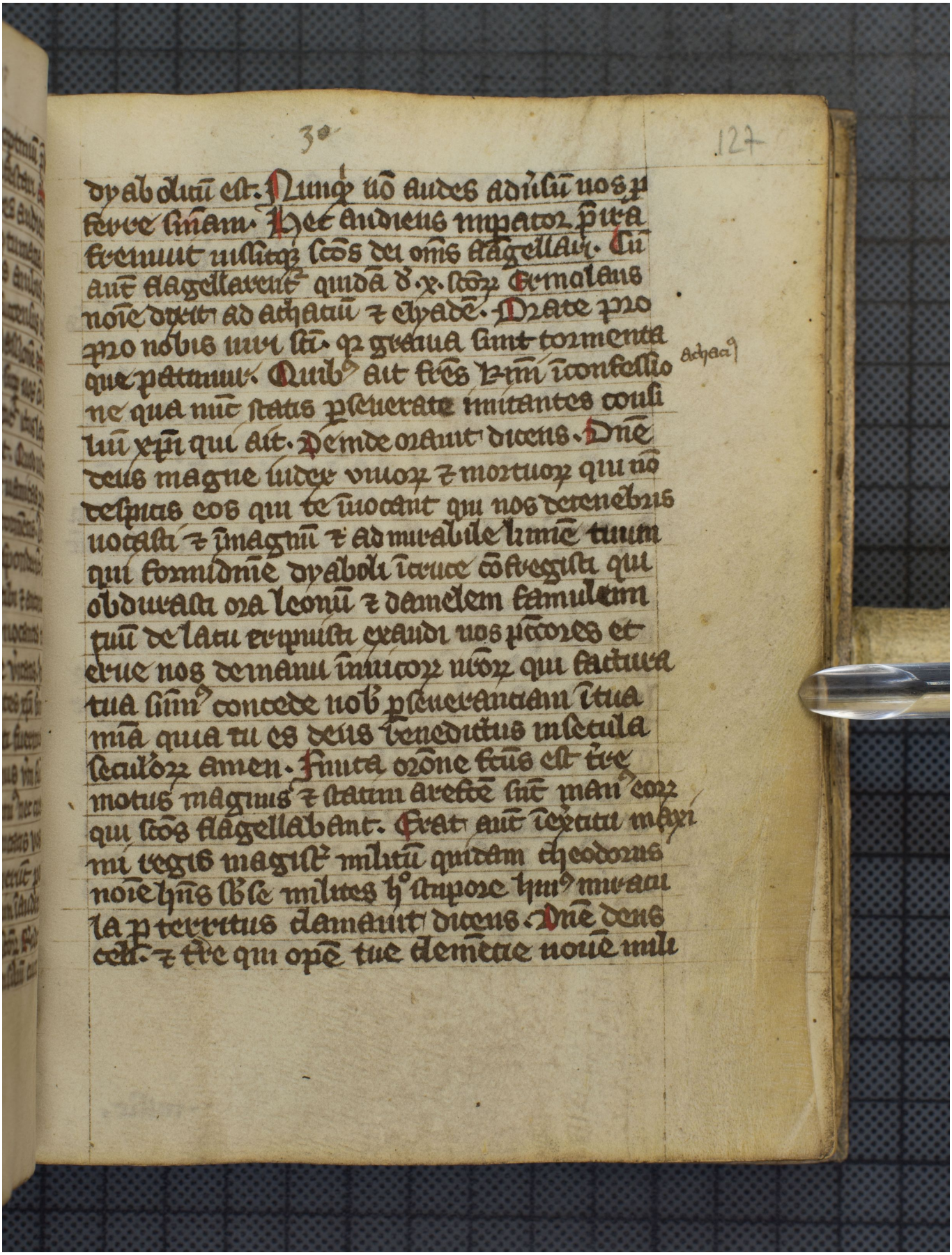

30 127

dyabolicū est. Nunq̄ nō audes adiuticū nos p
seruce sinam. Hec audiens imperator pīra
cerinuit iussitq̄ sctos dei omis flagellari. Cū
aut flagellarent quida d. x. scor cermalans
noīe deceit ad achaiam z elyadē. Orate pro
pro nobis iuui sti. qr grauia sunt tormenta
que patimur. Quib ait fres xrm iconfessio achaia
ne qua nūc status pseuerate imitantes consi
lium xpi qui ait. Deinde orauit dicens. Dnē
deus magne iudex viuor z mortuor qui nō
respicis eos qui te inuocant qui nos de tenebris
uocasti z in magnū z admirabile lumē tuum
qui formidinie dyaboli ī cruce cōtriuisti qui
obduraisti ora leonū z draconem fauces
tuū de latu eripuisti eraudi nos pcatores et
eruc nos de manu inimicor nror qui factura
tua sum concede nob pseuerantiam ī tua
mia quia tu es deus benedictus in sectula
seculor amen. Finita oōne fcūs est tūc
motus magnus z statim arefte sūt man eor
qui stos flagellabant. Erat aut ī ceratu maxi
mi regis magist militū quidam theodorus
noīe hns sb se milites h stupore hui mirac
la p territus clamauit dicens. Dnē deus
celi. z tūc qui opē tue clemēcie nouē mili